

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

11. Cap. De Prædestinatione.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

illi expeterent esse securi, si sibi consentaneum fore intelligerent.

Merito exclamat S. Gregorius. *Va miseris nobis, qui de electione nostrâ nullam adhuc Dei vocem cognoscimus, & jam in otio quasi de securitate torpemus!* Merito etiam rogat S. Bernardus. *Vnde hæc tam perverja tepiditas? unde hæc securitas maledicta? quid seducimus miseri nosmet ipsos? forsitan jam divites facti sumus? forsitan jam regnamus?*

Rectè itaque moriet S. Paulus Apostolus. *Fide stas, noli altum sapere, sed time, & prima tua atque unica cura sit, in negotium salutis tuæ indefesso labore incumbere.*

Ad hoc te, nosque omnes hortatur idem Paulus. *Cum metu, & tremore, vestram salutem operamini.*

C A P V T. XI.

De Predestinatione.

Quis potest dicere ego de electis sum? ego de prædestinatis ad vitam? ego de numero filiorum? quis hæc, inquam, dicere potest? reclamantè Sacrà Scripturâ. *Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit. Sat scimus peccasse nos, sed an peccata condonata sint nobis, haud satis scimus. Quis non expavescet?* Cog

Cognovit Dominus, qui sunt ejus (a) novit,
 qui cœlesti donandi sint gloriâ, novit,
 qui sempiternis cruciandi sint flammis.

Non pauci dicunt: vel prædestinatus
 sum ad æternam vitam, vel non sum. Si
 prædestinatus sim, certissimè salvus ero,
 quantuscunque fuerit peccatorum meo-
 rum cumulus.

Si non sim prædestinatus, haud dubiè
 condemnabor, licèt reliquo vitæ tempore
 innumera adhuc bona opera à me essent
 præstanda: quapropter indulgebo deinceps
 genio meo, nec quidquam deliciarum
 denegabo sensibus, omnibusque meis
 perversis propensionibus laxabo habenas.

Fallacia admodùm sunt hæc argumenta,
 atque à dæmone inventa, ad pertrahen-
 dos homines in quævis flagitia, & tandem
 in gehennam.

Electio ad æternam gloriam à bona,
 probaque vita pendet. Manifestum itaque
 indicium est, te neque electum, neque
 prædestinatum esse, si benè pièque vivere
 detrectes: quemadmodum luculentum est
 signum, brevi moriturum te, si necessa-
 riū alendo corpori cibum sumere recuses.

An fortè de numero reproborum es?
 prævidit igitur Deus perditè victurum te,
 moriturumque in statu peccati mortalis;

(a) 2. Tim. 2.

B 3

quæ

quæ quia prævidit, idcirco te reprobavit. Mortiferam ergo culpam constanter fugias, necesse est, ne reprobis aliquando annumereris.

An fortè de numero es electorum, & filiorum Dei? rectè igitur pièque vivere te oportet; prænovit enim Deus rectè pièque victurum te, feliciterque moriturum, quæ quia prænovit, hinc elegit te, tuumque nomen libro vitæ indelebili caractere inscripsit.

Quod si bona illa opera, propter quæ te Deus elegit, minimè peregeris, nequaquam electus es, neque libro vitæ tuum nomen inscriptum est.

Aded ut Divinum decretum de æternitate tua felici, aut infelici pendeat à libero tuo in bonum vel malum consensu; quod perspicuum erit in hac ratiocinatione. Quisquis furatur, suspendi debet, tu furaris, ergo suspendi debes.

Prima propositio continet justissimam legem ab omni natione receptam; altera compectitur effectum liberi tui arbitrii consentientis furto; tertia proponit iudicis te condemnantis sententiam.

Sententia tui suspendij, à iudice proferatur licèt, à libero tamen tuo furto tamquam à radice proficiscitur; furtum vero

verò tuum nequaquam ab æquissima suspendij sententia: iniquum enim foret illud iudicis argumentum. Ille, quem suspendi volo, necessariò furari debet, hunc suspendi volo, hic ergo necessariò furari debet.

Possentne in iudice reperiri injustior agendi modus? hic itaque in Deum utpote sapientissimum simul, atque æquissimum iudicem nequaquam, cadere potest. Ex illo tuum omne bonum promanat, ex te tuum omne malum. Divinam condemnationis tuæ sententiam peccata tua secum ferunt, illa tantùm à Deo pronuntiat.

Vt quis scopum tangat, necesse est, ut rectà in illum collimet; optatus viæ exitus à bono in eam ingressu, concentus musicus à modis & mensura pendet; non autem ingressus viæ bonus à bono ejus exitu, neque modi aut mensura pendent à concentu.

Atque hinc, si industrius ego horum omnium è specula spectator prædicerem. Hic homo, qui modo eiacularus est, non tanget scopum; ille alter, qui istam jam ingreditur viam, nequaquam perveniet ad locum, ad quem ire decrevit; hæc musica carebit concentu. Cuncta illa licet evenirent, quemadmodum prædixi, non

mea prædictio, sed sagittarij dirigentis arcum, viatorisque perdifficilem aut contrariam ingredientis viam, & magistri dirigentis mensuram musicæ parva dexteritas, atque industria, horum omnium errorum erit causa: sic & Deus, licet ab æterno prævideat nostram electionem, aut reprobationem, de eaque decernat, non tamen ipse hujus est causa, sed nostra bona aut prava vita, in qua nos novit morituros.

Dei est vocare, electos autem fieri, aut non fieri, nostrum. ait Theophylactus. (a)

Da igitur, ut potes & debes, reliquo vitæ tuæ tempore strenuam operam, ne quid salutis, atque electioni tuæ desit.

CAPVT. XII.

Prædestinatio etiam à nobis pendet.

Quamvis tibi Deus manifestasset de numero beatorum te esse futurum, non idcirco bona ulla opera intermittere deberes; quemadmodum ab agro tuo colendo defiltere nequaquam posses, licet certiozem te fecisset Deus, illum uberes in annum proximum redditurum fructus.

Deus salvos facere nos haudquaquam vult, nisi allaboremus. Divinæ gratiæ allaborare si vis, salvus futurus es: si

(a) c. 22. in Matth.